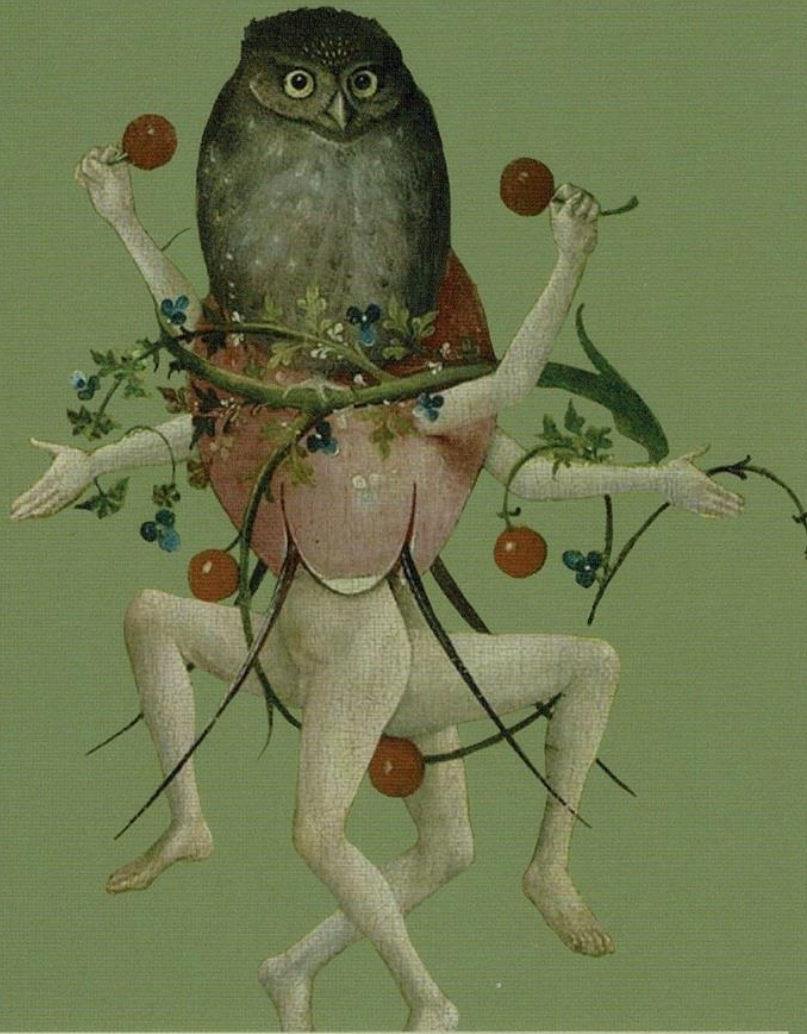


# De seksuele revolutie



DE Vernietiging van de Vrijheid  
uit naam van de Vrijheid

*De* SEKSUELE  
REVOLUTIE

---

GABRIELE KUBY

---

UITGEVERIJ DE BLAUWE TIJGER

De 'Vergendering' van de mens ontnemt ons stilaan op tamelijk verborgen wijze de eigen natuur en voert ons op den duur tot de volledige vervreemding van de mens als man en vrouw.

Vernauwende en ergerlijke hyper-correctheid van opgelegd denken dwingt ons steeds meer in het gevang van polderdenken op straffe van geestelijke steniging.

Het lijkt niet langer toegestaan normaal gedrag van abnormaal gedrag te onderscheiden. Al het denken immers behoort relatief te zijn en ieder bepaalt zijn eigen waarheid.

Kuby's moedige, heldere en bevlogen boek kan de relativisten onder ons verlichting schenken en hen opnieuw brengen tot dieper inzicht omtrent het mens zijn.

Waar het ideaal van de verbinding tussen man en vrouw in het huwelijk en gezin tanend is, daar volgt verwildering die de menselijke orde verstoort. Want wie wind van vergendering zaait, zal storm van chaos oogsten.

De meeste burgers kennen het woord "gender-mainstreaming" niet. Ze weten dus ook niet dat zij al jaren onderworpen zijn aan een heropvoedingsprogramma dat van de regeringen, de Europese autoriteiten en een deel van de media uitgaat, en dat voor de insiders onder deze naam bekend staat. Wat door middel van heropvoeding uit de hoofden van de mensen verdreven moet worden is een eeuwenoude gewoonte van de mensheid: de gewoonte om onderscheid te maken tussen mannen en vrouwen; de

wederzijdse seksuele aantrekkingskracht van beide seksen, waarop het bestaan en het voortbestaan van de mensheid gebaseerd is, en die te onderscheiden is van alle andere vormen van seksuele bevrediging en die door geïstitutionaliseerde privileges bevoorrecht en aan bepaalde humaniserende regels onderworpen moet worden. De heropvoeding beoogt uiteindelijk de mooie gewoonte uit te bannen die wij mensheid en menselijke natuur noemen en die ons sinds mensenheugenis eigen is. We zouden ons volgens hen moeten emanciperen van onze eigen natuur.

Het woord "emancipatie" betekende vroeger zoiets als bevrijding. Emancipatie van onze natuur kan alleen maar betekenen: bevrijding van onszelf. Het concept van politieke vrijheid is ontstaan in het oude Griekenland en betekende aanvankelijk: op een normale manier mogen leven. De tiran was degene die de mensen hierin hinderde, die hen wilde onderwerpen. Dit boek gaat over zo'n tirannie. Het is een verhelderend boek. Het werpt licht op wat er tegenwoordig met ons gebeurt, met welke middelen de heropvoeders werken en met welke repressiemiddelen degenen die zich tegen dit project verzetten te maken hebben. En niet alleen degenen die partij kiezen in de besproken kwestie, maar ook iedereen die in deze samenhang ooit eens ergens is opgestaan voor de vrijheid zijn mening te mogen uiten in de openbare discussie.

Sinds een paar jaar hebben we in ons land en in heel Europa te maken met een weigering tot discussie uit naam van de "politieke correctheid". Degenen die van het mainstream-denken afwijken wordt niet met argumenten verduidelijkt waarin ze het mis zouden hebben, er wordt hun slechts gezegd: "Je had dit niet mogen zeggen." Ik vermeld hier enkel het Duitse geval Thilo Sarrazin. Zijn uitspraken worden niet tegengesproken, maar gewoon verboden. Wat hierachter steekt, is het zich steeds verder verspreidende waarheidsrelativisme. Beroep doen

op de waarheid geldt als intolerantie. Het tegendeel is echter waar. Een beroep op de waarheid impliceert toestaan dat een mening inhoudelijk op correctheid getoetst kan worden. Als er geen waarheid is, kan zo'n onderzoek helemaal niet plaatsvinden; dan zijn discussies gewoon vermomde machtsstrijd, dan is een mening niet waar of verkeerd, maar gangbaar of afwijkend en in het laatste geval blootgesteld aan verbod.

De waarheid komt natuurlijk niet voort uit de discussie erover. Ze wordt er alleen door getest. Ook voor deze test gedaan wordt is de waarheid al waar en intuïtief overtuigend. Wanneer we te weten komen dat in Londense en in Zweedse kinderdagverblijven, die als bijzonder progressief bekend staan, het gebruik van de woorden 'vader' en 'moeder' door de verzorgers verboden wordt en vervangen door genderneutrale woorden – uit Oostenrijk komen vergelijkbare berichten -, dan variëren de reacties meestal tussen hoofdschudden en verontwaardiging, vooral omdat het volk zijn vertegenwoordigers nooit gelegitimeerd heeft om door hen heropgevoed te worden.

Wat is het motief van deze absurditeiten? Men spreekt het openlijk uit. Kinderen die door adoptie aan een koppel van gelijk geslacht zijn toevertrouwd moet u nu niet het gevoel geven dat anderen iets hebben wat zij missen. Om ervoor te zorgen dat er geen anomalieën meer zijn, wordt het begrip van het normale dus getaboeïseerd en onder ideologische verdenking geplaatst. Dat, terwijl normaliteit voorwaarde voor alle leven is. Op het gebied van de levenloze natuur, op het gebied van natuurkunde, is er geen normaliteit, maar alleen strikte wetmatigheid. Overal echter waar leven is, is er is zoiets als een soortgebonden "op-iets-gericht-zijn". En datgene waarop de natuur gericht is, kan ook aan deze natuur ontbreken. Er zijn, zoals Aristoteles schrijft, "fouten van de natuur". De natuur

van de leeuwenmoeder heeft het instinct om haar jongen te leren jagen; zoniet zouden de welpen niet levensvatbaar zijn en zouden er helemaal geen leeuwen zijn. Het ontbreken van dit instinct is daarom een anomalie.

Het begrip van normatieve normaliteit is essentieel als het gaat om levensprocessen. Fouten hierin zijn zeer gevaarlijk voor de menselijke familie. Dat Gabriele Kuby de moed heeft om de bedreiging van onze vrijheid door een anti-humanistische ideologie bij de naam te noemen, zal haar mogelijk vijandigheid of zelfs hetze brengen. In plaats daarvan heeft ze voor haar verlichtende werk de dank van ons allemaal verdiend. Zoveel mogelijk mensen zouden dit boek moeten lezen om zich er bewust van te worden wat ze te wachten staat als ze zich er niet tegen verzetten.

***h/t Prof. dr. Robert Spaemann***

Dat dit geen lachertje is blijkt uit de berichtgeving van ANP (**Associated Negro Press**). We citeren:

WASHINGTON – Transgenders zijn bezig aan een historische opmars in de Amerikaanse politiek. Dit jaar hebben zich tot dusver 43 transgenders kandidaat gesteld voor een politiek ambt op alle niveaus, blijkt uit cijfers van de Harvard T.H. Chan School of Public Health, een onderzoeksinstituut op het gebied van volksgezondheid. Dat is een record.

De meesten stellen zich kandidaat namens de Democraten, sommigen zijn onafhankelijk kandidaat of verbonden aan de Groene Partij.

Zo dingt Kim Coco Iwamoto zaterdag op Hawaii mee naar de Democratische kandidatuur van plaatsvervangend gouverneur. Christine Hallquist heeft in de staat Vermont het meeste geld ingezameld voor haar kandidatuur voor het gouverneurschap, waarmee ze komende dinsdag de Democratische nominatie hoopt binnen te halen. In Massachusetts is Alexandra Chandler één van de kandidaten die een gooi doet naar een zetel in het congres.

Elders vernamen we dat twee homofiele Amerikaanse politiekers twee baby's geadopteerd hebben. Een jongen en een meisje, echt waar, en ze zijn er nog fier op ook!